

Kultur- og kirkedepartementet

v/Ekspedisjonssjef Roy Kristansen og avd.direktør Øyvind Christensen

Postboks 8030 Dep

0030 OSLO

E-post: postmottak@kkd.dep.no

Ullevaal Stadion
1. oktober 2009
27d-2009lht100101-b
Kopi: fs-gny

Listeføring av viktige arrangementer

Norges Håndballforbund takker for at vi gjennom høringsbrev fra Det Kongelige Kultur- og Kirkedepartement av 7. september 2009 er invitert til å komme med innspill i denne saken.

Departementet refererer til sitt høringsbrev av 19. desember 2006 vedrørende forslag om at viktige arrangementer, eksempelvis ski-VM, fotball-VM og fotballandslagets kamper, skulle tilbys fjernsynsselskaper som dekker en vesentlig del av befolkningen i Norge, og implisitt at seerne skulle kunne motta sendingene uten ekstra betaling. Departementet viser nå til at temaet senest er aktualisert gjennom NRKs salg av rettighetene til fotball-VM for menn. Nettopp dette siste forholdet, at Norges allmennkringkaster, etter faktisk å ha sikret seg de rettighetene man omtaler, i neste omgang selger disse rettighetene videre, demonstrerer sakens krevende natur.

NRKs salg av VM-rettighetene illustrerer at politikken rundt disse temaene henger sammen med en rekke andre forhold, blant hvordan øvrige kulturtilbud finansieres og reguleres. Vi har forstått det slik at NRK måtte selge VM-rettighetene fordi kostnadene ved å arrangere Eurovision Song Contest ikke kunne prioriteres innenfor NRKs økonomiske rammer. Dette viser trolig at det i dagens internasjonale samfunn er skapt et marked rundt store idretts- og kulturarrangementer som har flere utfordrende sider ved seg.

Det første man bør forholde seg til er at det i mange av disse sammenhengene er uavhengige, "non-governmental" organisasjoner (NGOs) som forvalter eierskapet til disse arrangementene. I Norge er det eksempelvis idrettens særforbund som eier rettighetene til sine respektive idrettsarrangementer, og som demokratiske organisasjoner kan ikke disse forbundene styres utenfra. I det internasjonale perspektivet er det de internasjonale særforbundene som har tilsvarende eierskap.

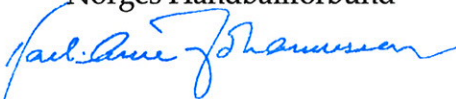
I den grad det offentlige skulle ha behov for å "regulere" forbundenes forvaltning av sine rettigheter i forhold til media, vil slike reguleringer trolig ha en rekke negative signaler i forhold til organisasjonene som autonome og demokratiske organisasjoner. I den grad myndigheter i ulike land har ambisjon om å påvirke markedet/mulighetene i forhold til hvilke formidlingskanaler idrettsarrangementer skal gå på, vil løsningen måtte være at offentlige myndigheter posisjonerer seg som aktør på "kundesiden" ved at man gjennom de eksisterende markedsmekanismer sikrer seg rettigheter. For norske forhold må dette trolig i hovedsak måtte være gjennom allmennkringkasteren NRK som staten har eierskap til.

Begrensningen i en slik strategi er imidlertid nå blitt åpenbar. Vi registrerer at det nå tas initiativ til en ny høring om dette temaet i etterkant av at nettopp Norges allmennkringkaster, har solgt sine rettigheter til VM i fotball 2010 til en kommersiell aktør som ikke er landsdekkende, og som i tillegg er en betalingskanal. At man ikke en gang kan regulere dette i et nasjonalt perspektiv gjennom egen allmennkringkaster, illustrerer ytterligere den utfordring man har i forhold til å skulle regulere slike forhold i et internasjonalt perspektiv. Dette setter like mye søkelys på nasjonal regulering av en allmennkringkaster, som på internasjonale forhold. Når NRK nå har solgt rettighetene til fotball-VM i 2010, må det også forstås dit hen at dette arrangementet faller utenfor det som staten mener befolkningen skal ha gjennom allmennkringkasteren.

Norges Håndballforbund ser klart at den utviklingen man nå har, innebærer flere dilemmaer, men vi har liten tro på at denne utviklingen kan reverseres. Vi har heller ikke tro på at de selvstendige idrettsorganisasjonene kan instrueres. Men vi har tro på at de kan påvirkes til, gjennom god ledelse og organisasjonskultur, å anvende sine ressurser til organisasjonenes kjerneaktivitet; fysisk aktivitet, konkurranse gjennom fair play, og verdibyggning gjennom sine medlemmer. Om myndighetene da gjennom sine respektive allmennkringkastere bruker offentlige midler på å erverve seg rettigheter til idrettsarrangementer, vil disse ressursene kunne gå til verdifull innsats i dagens samfunn. Men dette forutsetter selvsagt av idrettsorganisasjonene i sin tur tar ansvaret for at de inntektene man får fra salget av rettigheter, uavhengig av pengenes opphav, kommer organisasjonens kjerneaktivitet og medlemmer til gode.

At idretten har en lang vei å gå i forvaltningen av disse ressursene i et slikt perspektiv, er hevet over enhver tvil. I denne sammenheng vil Norges Håndballforbund ha en klar ambisjon om å være en tydelig aktør både på den nasjonale og internasjonale arena.

Med vennlig hilsen
Norges Håndballforbund

Karl-Arne Johannessen
President

Per Otto Furueth
Generalsekretær